

SĂPTĂMÂNĂ PĂTIMILOR

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

www.parohiaserbanvoda.ro

PILDA CELOR ZECE FECIOARE: UN ÎNDEMN LA PREGĂTIRE PENTRU NUNTA CEREASCĂ

DENIA SFINTEI ȘI MARII MARȚI

În Săptămâna Sfințelor Pătimiri,
Biserica Ortodoxă ne cheamă,
prin slujbele speciale de Denii,
să reflectăm asupra celor mai adânci
învățăture duhovnicești care ne pregătesc
pentru întâlnirea cu Hristos, Mirele ceresc.

Denia din Marțea Mare este marcată,
în mod deosebit, de pilda
celor zece fecioare (Matei 25, 1-13),
care subliniază importanța vigilenței
spirituale și a milosteniei în pregătirea
pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Pilda celor zece fecioare este o alegorie eshatologică, care ne învață despre importanța pregătirii pentru întoarcerea lui Hristos, Mirele ceresc. Dacă luăm în considerare limbajul simbolic al acestei parabole, care nu-și propune să descrie o întâmplare de la o nuntă oarecare din vremea aceea în Palestina, devine lesne înțeles că mirele nu este altul decât Hristos și că cele două grupe de fecioare reprezintă de fapt două categorii de oameni, în care ne-am putea regăsi fiecare dintre noi, în aparență toți credincioși, doar că unii, din vina lor, nu vor intra la nunta mirelui, adică în împărăția lui Dumnezeu. Reținem, din această pildă, în principal, două aspecte esențiale:

1. pe de o parte, vedem că cele cinci fecioare înțelepte, cu suficiente provizii de untdelemn, care simbolizează faptele iubirii față de aproapele, la sosirea mirelui n-au fost nevoite să strige: „Doamne, deschide-ne nouă!”, deoarece înseși faptele lor bune le-au deschis ușa;

2. pe de altă parte, celelalte cinci, neînțelepte, deși erau fecioare și petrecuseră viața într-o oarecare curățenie sufletească, rămânând, din neglijență, fără untdelemn în candelă, nu au reușit

să-și împodobească viața lor cu virtuțile smereniei, dragostei, milosteniei și ascultării și, astfel, au auzit acel glas, greu pentru urechile noastre ale tuturor: „Nu vă cunosc pe voi!”.

Această pildă este profund legată de eshatologia creștină – învățătura despre sfârșitul lumii și judecata finală. Iisus folosește imaginea unei nunți pentru a descrie întâlnirea cu Dumnezeu, o nuntă simbolizând unirea Bisericii cu Hristos. Cei care sunt pregătiți, asemenea fecioarelor înțelepte, vor fi primiți în Împărăția cerurilor, în timp ce aceia ne-pregătiți vor fi respinși.

Pilda celor zece fecioare nu se referă doar la curățenia exterioară a celor care trăiesc în feciorie, ci mai ales la o curățire a sufletului prin fapte bune. „Untdelemnul” din candelă simbolizează milostenia și iubirea față de aproapele. Sfântul Ioan Gură de Aur subliniază că fecioria, deși o virtute nobile, nu este suficientă pentru mântuire dacă nu este însoțită de fapte de milostenie. Fecioarele înțelepte, pe lângă fecioria lor, au împlinit voia lui Dumnezeu prin iubirea de oameni, concretizată în ajutorarea celor nevoiași.

Un element central al pildei este

îndemnul la priveghere, care este prezent atât în textul biblic, cât și în învățătura Bisericii. Deși fecioarele înțelepte aveau untdelemn, ele au adormit așteptând venirea Mirelui. Acest somn simbolizează moartea trupească, iar strigătul „Iată, Mirele vine!” reprezintă chemarea la judecată și la Împărăția cerurilor. Deși toate cele zece fecioare au dormit, doar cele înțelepte au fost pregătite pentru a răspunde la chemarea Mirelui.

Biserica ne îndeamnă să fim în permanență vigilenți, pentru că nu știm ziua sau ceasul în care vom fi chemați. „Privegheați, că nu știți ziua, nici ceasul când vine Fiul Omului” (Matei 25, 13) este un apel constant la o trezvie spirituală continuă, la o viață de rugăciune, post și milostenie, care să ne țină pregătiți pentru întâlnirea cu Hristos, chiar și atunci când nu ne așteptăm.

Un alt punct esențial al pildei este legătura dintre fecioria morală și milostenie. Părinții Bisericii, precum Sfântul Ioan Gură de Aur, arată că fecioarele neînțelepte au eșuat nu pentru că erau lipsite de feciorie, ci pentru că nu au înțeles că milostenia este o parte fundamentală a pregătirii pentru Nunta Cerească, pentru

Împărăția lui Dumnezeu. Ele au avut candelă (credință), dar nu și „untdelemn” (fapte bune).

În concluzie, pilda ne învață că, indiferent de cât de evlavioși și curați trăim, nu suntem compleți fără iubirea de aproapele și faptele de milostenie. „Candelă” și „untdelemnul” sunt două dimensiuni complementare ale unei vieți duhovnicești autentice. Fără „untdelemnul” milosteniei, credința noastră riscă să se stingă și să nu

aibă putere mântuitoare.

Așadar, în această zi sfântă de Marți din Săptămâna Mare, Biserica ne adresează un apel puternic la pregătire, priveghere și milostenie. Pilda celor zece fecioare ne învață că, pentru a intra la „Nunta Cerească”, trebuie să păstrăm candelă credinței aprinse și să le hrănim cu „untdelemnul” faptelor bune și al iubirii milostive. Să fim cu luare aminte și să avem candelă sufletelor tot timpul

împodobite, după voia Marelui Hristos, pentru ca atunci când vom fi chemați la nuntă, să stăm cu El la cină, să nu auzim încuietura ușii și cuvintele acelea grele și dezolante: „Nu vă cunosc pe voi!”, ci să auzim cu toții strigarea mult așteptată: „Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii” (Matei 25, 34). Amin! ✦

Arhid. Marinela Laurențiu Marcu

DIN TAINILE SFÂNTULUI ȘI MARELUI MIR

După cum știm, joi, 17 aprilie 2025, are loc a 23-a Sfințire a Sfântului și Marelui Mir în Biserica Ortodoxă Română. Potrivit tradiției Bisericii noastre, Sfântul și Marele Mir este un amestec alcătuit din ulei de măsline, balsamuri, rășini, esențe și alte mirodenii – fiert de-a lungul mai multor zile. Sfântul Mir este sfințit după o rânduală aparte de către Întâistătătorul Bisericii, alături de ierarhii Sfântului Sinod, în cadrul Sfintei Liturghii oficiate în Joia Mare din Săptămâna Pătimirilor Domnului.

Sfântul și Marele Mir este folosit în cadrul Sfintei Taine a Botezului, la sfințirea antimiselor care stau pe Sfânta Masă a tuturor lăcașelor de cult și la sfințirea bisericilor, la interior și exterior. Se mai folosește, de asemenea, la primirea eterodocșilor și a celor căzuți, care revin în sânul Bisericii Ortodoxe.

Modul de preparare a Sfântului și Marelui Mir îl regăsim în cuprinsul Arhieraticonului, cartea de cult a rânduielii slujbelor săvârșite cu arhieru.

Câteva

din tainele preparării Sfântului și Marelui Mir:

✦ Sfântul și Marele Mir este un untdelemn amestecat cu mirodenii, preparat prin fierbere după o rânduală anumită în primele trei zile din săptămâna Pătimirilor și sfințit de către Întâistătătorul Bisericii alături de ierarhii Sfântului Sinod în ziua de joi a acestei săptămâni, la Sfânta Liturghie.

✦ Sfântul și Marele Mir este alcătuit din vin (120 litri), ulei de măsline (50-60 litri) și alte 40 de mirodenii, amestecate și fierte continuu mai multe zile. Este vorba despre plante cu felurite denumiri, precum Hypericum, Lignum balsami, Spina alba, Saluinca, Cassia nigra, Caryophylli (cuișoare), Rosmarini (semen), Ralitim (caulis muscata) (nucșoară) și altele asemenea, dar și rășini precum Olibanum (tămâie), Terebentină, Styrax, Moschus, Opobalsamum, în cantități variabile.

✦ În săptămâna a șasea a Postului Mare, joi și vineri, înainte de Duminica Floriilor (Stălpărilor), materiile vârtoase (rădăcini, fructe, rezine etc.) se pisează mărunț și se cern prin sită. În sâmbăta

lui Lazăr se aduc toate materiile, precum și vasele, în biserică în care urmează să se facă fierberea și se pun pe o masă, la un loc potrivit.

✦ Luni, în Săptămâna Mare, Patriarhul sau un ierarh delegat cădește biserică, materiile și vasele pregătite. Apoi stropește cu aghiasmă materiile și vasele, merge la locul rânduit pentru fierbere și stropește cu aghiasmă locul. În timp ce un diacon începe să citească Evanghelia, preoții care vor prepara Sfântul și Marele Mir se îmbracă în stihar, epitrahil, brâu și mânecute, după aceea clătesc cu aghiasmă caldă toate vasele și obiectele folosite la prepararea și păstrarea Sfântului și Marelui Mir.

✦ Marți, după ce începe citirea Ceasurilor, preotul rânduit aprinde focul apoi toarnă vinul, cam vreo 60 litri, într-un cazan mic. Pe o masă apropiată, se amestecă bine toate plantele, iar preotul începe să le toarne încet peste vinul încălzit, amestecând continuu și se toarnă treptat și restul vinului. După două ore de fiert, se stinge focul și se lasă decoctul peste noapte, la răcit.

✦ Miercuri, după ce se aprinde din nou focul, decoctul pregătit se varsă într-un cazan mai mare, după care se adaugă întreaga cantitate de ulei de măsline curat (aproximativ 60 litri), doi preoți amestecând continuu. După aproape patru ore de fierbere continuă, în tot amestecul se toarnă rășinile, iar la final ecleziarhul sau cel mai mare dintre preoți citește o rugăciune de mulțumire.

✦ Joi este punctul culminant al rânduielii. La finalul Ceasurilor, Patriarhul, alături de ceilalți ierarhi intră în biserică, se închină la icoane și se îmbracă în sfintele veșminte. Așezându-

se în mijlocul bisericii, încep rânduală propriu-zisă a sfințirii Sfântului și Marelui Mir, alcătuită din rugăciunile slujbei Vecerniei, alături de celelalte rugăciuni speciale, în care sunt enumerate concis darurile pe care le împărtășește Taina Sfântului Mir.

✦ După sfințirea din Joia Mare, Sfântul și Marele Mir este distribuit episcopilor și preoților, ajungând în toate bisericile și din țară pentru a fi folosit la Taina Mirungerii, sfințirea bisericilor și a sfintelor altare. El este transportat în vase speciale, confecționate din inox argintat. Prin mulțimea mirodeniilor din care e făcut, el simbolizează mulțimea și diversitatea darurilor și puterilor Sfântului Duh.

În tradiția ortodoxă, orice persoană este miruită cu Sfântul și Marele Mir imediat după Botez. Mai precis, după Taina Botezului, preotul citește o rugăciune în care îl roagă pe Dumnezeu să învrednicească pe noul botezat de darul ungerii cu Sfântul Mir și de împărtășirea cu Sfintele Daruri. Apoi, îl unge cu Sfântul Mir, făcându-i Semnul Sfintei Cruci: la frunte, pentru sfințirea minții și a gândurilor; la ochi, nări, gură și urechi, pentru sfințirea simțurilor; la piept și pe spate, pentru sfințirea inimii și a dorințelor; la mâini și pe picioare, pentru sfințirea faptelor și a căilor noului creștin.

Sfântul și Marele Mir nu trebuie confundat cu uleiul din candelă, nici cu uleiul binecuvântat în cadrul Tainei Sfântului Maslu, cu mirul pe care îl primim pe frunte la finalul Sfintei Liturghii sau al altor slujbe sau cu cel pe care îl cumpărăm fiecare dintre noi de la pangarele bisericilor și mănăstirilor. ✦

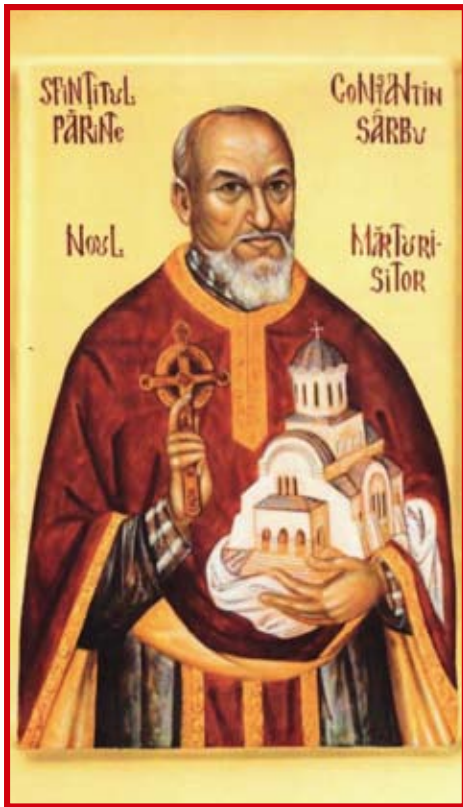

Anul comemorativ al duhovnicilor și mărturisitorilor ortodocși români din secolul al XX-lea

SFÂNTUL PREOT MUCENIC CONSTANTIN SÂRBU (II)

Continuăm articolul în care vă facem cunoscută viața și lucrarea Sfântului Preot Mucenic Constantin Sârbu (1905-1975), recent canonizat. Acest preot, cu înfățișare smerită, a fost cu adevărat unic printre preoții slujitori din București, într-o epocă grea pentru țară, dar mai ales pentru credință și Biserică. Chiar și în aceste condiții, Sfântul Preot Constantin a adunat în jurul lui oameni curajoși, credincioși și iubitori de Dumnezeu, cu care a făcut lucruri minunate în acele vremuri de restriște.

și de zidirea azilului de bătrâni. Va strânge bani pentru construcția unei noi școli. Închiriaza o clădire pentru funcționarea școlii: „Am organizat școala după modelul seminarial: cu bibliotecă, farmacie, repetitor etc., obținând de la forurile în drept, după mari stăruințe, ajutorul necesar. În anul următor am organizat, în două săli aparte, un internat cu cantină, unde elevii, copii de țărani săraci, care trăiseră până atunci în promiscuitate pe la gazde, puteau să doarmă și să ia masa pe un preț derizoriu. Fondurile școlii, 45.000 lei, adunați în 50 de ani de existență, le-am sporit în timp de patru ani, cât am stat acolo, la 750.000 lei!”

Construiește Biserica Sf. Împărați Constantin și Elena-Vergului

Curând soția Părintelui primește un post de profesoară la un liceu în București, iar Părintele «parohia „Parcul Călărași” – Vergu, nou înființată în octombrie 1938, fără biserică, fără casă parohială, fără teren și fără salariu timp de doi ani.»

Cartierul Vergului era unul foarte sărac, cu oameni la limita infrafracționalității din cauza extremei pauperității. «Singurul om care se mai străduia în vremea aceea să facă și operă culturală era doctorul Victor Gomoiu, Directorul General al Spitalului „Sfânta Elena” din cartier.» Părintele obține o cameră mică și igrasioasă la subsolul Spitalului și face o primă capelă: „mi-am adus masa din casă, icoana și candela mea. Am făcut prima slujbă de Crăciunul lui 1938, însoțită de predică. Lume foarte puțină: 7-8 persoane.”

„Paralel cu acțiunea aceasta, am întreprins, cred, ceva mai pozitiv: ajutorarea familiilor nevoiașе în tot cursul anului; la Paști și la Crăciun, 200 de familii primeau câte o pungă de 10 kg alimente: slănină, făină, săpun etc., iar iarna și lemne, cei mai lipsiți. Doctorul Iancu Dinu și doctorița Maria Ursulescu dădeau consultații gratuite bolnavilor, iar biserița le dădea gratuit medicamente.” Și acestea sunt doar câteva exemple din ceea ce a făcut

pentru oamenii nevoiași.

O mare nenorocire a făcut ca toată lupta părintelui să fie și mai dureroasă: soția sa, singurul om care l-a apreciat și ajutat necondiționat, moare de cancer în anul 1941, lăsându-l cu două fete, de 2 și 5 ani. În aceste condiții se împarte, cu multă jertfă, între fete și lucrarea sa misionară și de construcție a bisericii.

„Biserica mea trebuia să fie o biserică misionară”

Șapte ani a activat Părintele în biserița-pivniță! Între timp se va ocupa de construirea bisericii parohiei: obținerea terenului, strângerea fondurilor și a materialelor. O luptă inumană, dar în care l-a ajutat rugăciunea și milostenia pe care o făcea. «La 28 iulie 1943 punem piatra de temelie a bisericii, cu mare alai și cu mare bucurie. Biserica era prevăzută cu o sală de conferințe la subsol, modernă, în care încăpeau, ca și în biserică, peste 2000 de persoane. Model de biserică pe care nu-l văzusem nicăieri. Biserica mea trebuia să fie o biserică misionară. Sala de jos trebuia să dea învățătură sfântă tuturor, celor simpli și celor învățați, printr-un sistem de misionariat laic – în sensul Sf. Ioan Gură de Aur – pe care nu-i nevoie să-l expun aici. Alături trebuia să funcționeze cantina pentru săraci, potrivit cuvintelor Mântuitorului: „Milă voiesc, iar nu jertfă”. Apoi orfelinatul, cinematograful religios cu seară de teatru religios etc.»

„La Crăciunul anului 1946 sfințeam, cu ajutorul lui Dumnezeu, capela a doua, tot în subsol. Au început să curgă mii de oameni, cei mai buni creștini din tot Bucureștiul.”

Eforturile sale sunt încununate de finalizarea – la roșu – a bisericii în anul 1948 și sfințirea ei: „de Floriile anului 1948, după zece ani de slujire în subsoluri și pivnițe, avea loc această sfințire la care au luat parte circa cinci mii de suflete.”

Anii '50 vor aduce sfârșitul libertății pentru Părintele Constantin Sârbu. Pe de o parte, persoane din anturajul său, care simpatizau cu mișcarea de rezistență sau făceau parte din ea, prin acțiunile lor nesăbuite l-au adus pe Părintele în vizorul

Viața sa este pentru noi un model de preot jertfitor, dar descoperim în biografia sa și istoria bisericilor pe care le-a înălțat sau le-a refăcut rolul deosebit pe care credincioșii îl au în Biserică. Unirea credincioșilor în fapte bune îi face chiar pe aceștia mai puternici și mai ocrotiți de Dumnezeu și de sfinții lui. Acum, noi cei din Parohia Șerban Vodă avem șansa deosebită de a contribui la racla din argint în care se vor pune moaștele acestui nou sfânt canonizat. Nu pregetați să luați parte la această lucrare și veți simți curând ajutorul sfântului, care încă din viață era văzător cu duhul și ajutător în nevoi.

Preot la Catedrala episcopală din Huși

După terminarea studiilor superioare teologice, Constantin Sârbu se căsătorește cu Maria K. Constantinescu, sora profesorului G. K. Constantinescu, licențiată în Litere și Filozofie și scriitoare. Dar aceasta numai după 4 ani de opoziție acerbă a familiei înstărite și suspuse a soției. Acești ani însă au costat-o pe Maria pierderea sănătății, îmbolnăvind-se grav de ficat.

Părintele Constantin este numit preot la Catedrala episcopală din Huși, la 1 septembrie 1934. O altă etapă dificilă din viața sa începe. Se va ocupa de organizarea Școlii de cântăreți bisericești

Securității. Pe de altă parte, se spune că pe sticla ușii Bisericii Vergului apăruse într-o zi icoana Maicii Domnului, fapt ce a dus la un aflus de credincioși care veneau să vadă minunea. Pentru curajul său de a propovădui pe Hristos, în data de 10.01.1954, chiar de ziua lui, Părintele Constantin Sârbu este arestat. Motivul, „activitate anticomunistă”. La 09.10.1954, a fost condamnat la opt ani și trei luni de închisoare, pentru „uneltire contra ordinii sociale”. După condamnare, Părintele Constantin a fost purtat prin penitenciarele de la Jilava (1954-1955), Gherla (1956-1962) și Dej (1955) și în lagărele de muncă de la Poarta Albă (1955-1956) și Salcia (1959). Apoi stă doi ani în domiciliu forțat la Viișoara, în Bărăgan. (va urma) ✥

Maria Buleu, teolog

Post, rugăciune, spovedanie și împărtășanie CERUL PE CARE ÎL PURTĂM ÎN NOI

De ce ne este rânduit postul? Cred că pentru a ne aminti mai bine obârșia noastră. Ca să ne amintim că nu suntem doar rodul pământului, ci al cerurilor – mai întâi de toate al cerurilor. Ca să ne aducem aminte că suntem neam ales și că Tatăl nostru e Însuși Împăratul cerurilor și pământului. (Sf. Nicolae Velimirovici)

Am intrat în Săptămâna Pătimirilor Domnului. Urcăm spre răstignirea și Învierea Sa. De acum Îl urmăm pe Domnul pas cu pas. Cum facem aceasta?

În primul rând postim. De bucate, de gânduri, de vorbe. Cu văzul și auzul. Postim cu TOATE simțurile noastre. Dacă până acum am postit, de acum înainte asprim postul după rânduiala și puțință. Dacă nu, măcar în această săptămână să o facem. Cu toată casa noastră. Chiar și copiii mici pot posti o zi alături de dumneavoastră, în Vinerea Mare, mâncând bucate vegetale.

Apoi, știu că vă îndeletniciți zile la rând să cumpărați cele mai alese alimente și să gătiți cele mai bune și speciale mâncăruri de Paște. Nu-i lucru rău că împreună cu familia adunată la masa de sărbătoare serbați și în acest mod Praznicul luminos al creștinilor. Dar nu acolo trebuie să se ducă toate eforturile și timpul nostru în această perioadă. Ci să avem grijă și de cei care nu au ce pune pe masă sau sunt bătrâni și bolnavi și au nevoie măcar de o mână de ajutor. Cercetați-i, ajutați-i, dați-le câte ceva din cele pe care nu le pot face sau cumpăra. În rest, măcar întrebați-i dacă puteți să le cumpărați ceva, să le aduceți la ușă sau să-i ajutați, dacă sunteți mai apropiați, cu ceva de făcut prin casă. Cu siguranță Domnul va primi astfel mai bine postul dumneavoastră.

Apoi, încetați în această săptămână

cu totul să intrați pe rețelele sociale, folosind internetul strict pentru probleme profesionale. Pe lângă faptul că nu veți mai fi distras de la semnificația, importanța evenimentelor centrale ale acestei Săptămâni Mari, veți găsi timp și pentru rugăciune și mers la Denii.

Apoi, nu uitați de Sfânta Taină a Spovedaniei și a Împărtășaniei. Nu e timpul trecut să o faceți, iar în noaptea de Înviere să ne împărtășim cât mai mulți.

Regândiți această Săptămână din punct de vedere duhovnicesc și nu lumesc, căci Paștele, noaptea de Înviere nu este un spectacol, fie el și al luminii, ci este sărbătoarea Mântuirii, a eliberării veșnice de jugul păcatului.

De aceea, este important să ne păstrăm timpul, energia și preocupările pentru pregătirea sufletelor noastre și mai puțin pentru bucate, mese și, mai rău, pentru distracții necuviincioase, bineștiind că

această sărbătoare este pentru a primi Învierea Domnului în sufletele noastre pregătite cum se cuvine.

Încheiem cu alte cuvinte ale Sfântului Nicolae Velimirovici despre post, ca să vă fie spre întărire și îndemn la a petrece această Săptămână curat și ziditor: „De ce Maica noastră Biserica Pravoslavnică ne-a rânduit un astfel de post aspru? Fără îndoială, pentru ca să ne întoarcem mintea de la toate măruntele griji zilnice și să cugetăm la ceea ce e de căpătâi și cu adevărat contează. Ca să ne amintim obârșia noastră și adevărata noastră cale și adevărata noastră patrie.

Știi tu, fiul meu, de ce Maica noastră Biserica Pravoslavnică ne-a rânduit postul? Negreșit, pentru a ne aminti că măcar de suntem făcuți din pământ, nu pământul ne-a făcut, căci și pe el a trebuit cineva să-l zidească. Ca să ne amintim de cerul pe care îl purtăm în noi, în această coajă trupească și pământească. Și să putem despărți în noi cele cerești de cele pământești, și cele veșnice de cele stricăcioase, și cele netrecătoare de cele trecătoare, și pe călător de mașina călătorului.” ✥

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 14-20 APRILIE

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Luni 14.04	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denie / Utrenia zilei de Marți
Marți 15.04	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denie / Utrenia zilei de Miercuri
Miercuri 16.04	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denie / Utrenia zilei de Joi
Joi 17.04	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	18 ⁰⁰ -22 ⁰⁰	Denia celor 12 Evanghelii / Utrenia zilei de Vineri
Vineri 18.04	10 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Scoaterea Sfântului Epitaf și trecerea pe sub Sfânta Masă (Zi aliturgică)
	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denia Prohodului Domnului / Utrenia Sâmbetei Mari
	20 ⁰⁰ -22 ⁰⁰	Procesiune în jurul bisericii
Sâmbătă 19.04	de la 23 ³⁰	Canonul Sâmbetei Mari
Duminică 20.04	00 ⁰⁰ -01 ⁰⁰	(†) Învierea Domnului (Sfintele Paști) - Slujba Învierii Domnului
		Veniți de luați lumină!
	01 ⁰⁰ -03 ⁰⁰	Sfânta Liturghie
	12 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	Vecernia Paștilor – „A doua Înviere”